

Rautasuolaa tutkimassa

TURVALLISUUS JA JÄTTEIDEN KÄSITTELY

- Hanskat, suojatakki ja -lasit
- Suolahappo on syövyttävä aine
- Kaliumpermanganaatti on hapettava ja syövyttävä aine. Se on myös haitallinen vesistöille.
- Mangaani on vesistöille vaarallinen aine
- Rauta(II)sulfaatti ärsyttää ihoa ja silmiä
- Huuhtelee roiskeet heti runsaalla vedellä
- Tarvittaessa lääkäriin
- Pieniä määriä näyteliuosta (rauta suolahappoliuoksessa) voidaan neutraloinnin jälkeen kaataa viemäriin. Suuret määrät kannattaa kerätä raskasmetallijäteliuoksena
- Vain erittäin pieniä määriä mangaania saa kaataa viemäriin. Titratut näyteliokset (sis. Fe, Mn ja HCl) kerätään raskasmetallijäteliuoksena
- Permanganaattiliuos kerätään omaan jäteastiaan hapettavana liuoksena

TARINA

Työskentelet Kemiran laadunvarmistuslaboratoriossa laboranttina. Tuotantolinjalla on juuri valmistunut uusi erä vedenpuhdistukseen tarkoitettua rauta(II)-suolaa. Tehtäväsi on varmistaa, että suolan rautapitoisuus on riittävän suuri.

POHDITTAVAA ENNEN TYÖTÄ

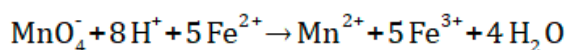
Toimiiko kaliumpermanganaatti yleensä hapettimena vai pelkistimenä reaktioissa?

Millaisissa kemiallisissa reaktioissa käytetään kaliumpermanganaattia?

TAUSTA

Suolan rautapitoisuus voidaan määrittää muun muassa titraamalla. Titrauksessa näyteliuokseen lisätään titranttia (eli reagenssia, jonka pitoisuus tunnetaan), jolloin näytteessä oleva analyytti (eli tutkittava aine) reagoi sen kanssa. Näyteliuokseen lisätään titranttia kunnes kaikki analyyttimolekyylit ovat reagoineet. Titranttikulutuksen perusteella voidaan sitten laskea näytteen sisältämän analyytin määrä. Reaktion päätepisteen havaitsemiseen käytetään yleensä indikaattoria. Indikaattori on yhdiste, joka vaihtaa väriä liuoksen kemiallisten olosuhteiden, esimerkiksi pH:n, muuttuessa.

Titrausmenetelmiä on useanlaisia. Tässä työssä tehdään hapetus-pelkistytitraus, jossa näytteen sisältämän analyytin ja titrantin sisältämän reagenssin välillä tapahtuu hapetus-pelkistysreaktio. Kun titrantin pitoisuus ja reaktion stoikiometria tunnetaan, voidaan analyytin pitoisuus laskea. Tässä työssä Fe^{2+} -ioneja sisältävää liuosta titrataan kaliumpermanganaattiliuoksella (KMnO_4). Reaktiossa permanganaatti-ionit (MnO_4^-) hapettavat rauta(II)-ionit rauta(III)-ioneiksi samalla kun ne itse pelkistyvät Mn^{2+} -ioneiksi.

Hapetus-pelkistysreaktioiden päätepisteen havaitsemiseksi voidaan käyttää esimerkiksi indikaattoria tai jännitemittaria. Tämän työn titrauksessa ei tarvita erillistä indikaattoria koska reaktion ioneilla on selkeästi eri värit. Kaliumpermanganaattiliuos on väriltään violettia ja Fe^{2+} -ionit antavat näyteliuokselle kalpean sinivihreän värin. Kun Fe^{2+} -liuokseen lisätään permanganaatti-ioneja, rauta(II)-ionit hapettuvat rauta(III)-ioneiksi, jotka antavat liuokselle kirkkaan keltaisen värin. Permanganaatin pelkistyessä Mn^{2+} -ioneiksi titrantin violetti väri katoaa. Titrauksen päätepisteessä liuoksessa ei enää ole hapetettavia rauta(II)-ioneja, joten titrantin violetti väri ei katoa. Päätepisteessä reagenssin (titrantin) lisäys saa siis liuoksen muuttumaan oranssiksi/punaiseksi

REAGENSIT

- 1 M suolahappo
- Rauta(II)sulfaatti
- 0,050 M kaliumpermanganaatti

TARVIKKEET

- 100 tai 200 ml dekantterilasi
- 200 ml mittapullo
- 100 ml täyspipetti
- 250 ml erlenmeyerpullo
- Byretti
- Lusikka tai spaatteli

- Magneettisauva
- Magneettisekoittaja
- Vaaka
- Lämpölevy

TYÖN SUORITUS

RAUTA(II)-LIUKSEN VALMISTUS

Punnitse tarkasti noin 1 gramma rauta(II)sulfaattia dekantterilasiin. Kirjaa tarkka punnitus ylös. Liuota punnitsemasi suola noin 100 millilitraan 1 M suolahappoa, lämmitä tarvittaessa. Kun suola on liuennut, anna liuoksen jäähtyä. Laimenna rautaliuos mittapullossa 200 millilitraksi 1 M suolahapolla.

TITRAUKSEN SUORITUS

Mittaa 100 millilitraa valmistamaasi rautaliuosta täyspipetillä 250 millilitran erlenmeyerpulloon.

Lisää erlenmeyerpulloon magneettisauva. Aseta pullo magneettisekoittajan päälle, laita sekoitus päälle ja titraa 0,050 M kaliumpermanganaattiliuoksella. Alussa liuos sisältää vain Fe^{2+} -ioneja ja on väritön/vaalean vihertävä. Permanganaattiliuos hapettaa Fe^{2+} -ionit Fe^{3+} -ioneiksi, mikä värjää liuoksen keltaiseksi. Ekvivalenttipisteessä liuos muuttuu oranssiksi/punertavaksi. Kirjaa byretin lukema ylös.

TULOKSEN LASKEMINEN

Laske rauta(II)sulfaatin rautapitoisuus massaprosentteina (m-%). Muista huomioida reaktion stoikiometria.

Ekvivalenttipisteessä KMnO_4 -liuoksen kulutus = $V(\text{kulutus}) =$ ml

$m(\text{näyte}) =$

$V(\text{näyte}) = 100 \text{ ml}$

$V(\text{Fe-liuos}) = 200 \text{ ml}$

$c(\text{KMnO}_4) = 0,05 \text{ M}$

$M(\text{Fe}) = 55,85 \text{ g/mol}$

KOKOAVAT KYSYMYKSET

Rauta(II)-suolan tulisi sisältää 30 m-% rautaa. Pitoisuuden sallitaan poiketa enintään 10 % tavoitepitoisuudesta. Oliko suolan rautapitoisuus sallituissa rajoissa?

Selvitä mikä rautaionien rooli on vedenpuhdistuksessa.